

Naše vesnice

SVĚRADICE

Vážení občané,

končí rok 2003 a zároveň je to již rok co bylo zvoleno nové zastupitelstvo naší obce. Úkoly, které jsme si daly byly většinou splněny. Bylo dokončeno propojení hlavního řádu kanalizace. Na tuto akci jsme kromě vlastních prostředků čerpali i přidělenou dotaci. Dále byly provedeny opravy komunikací, péče o zeleň, pěstební práce v lesích, nátěry fasády kulturního domu a hospody, výměna dveří a jiné drobné opravy a údržby. Nemálo finančních prostředků obec vkládá do provozu Mateřské školy. Obec poskytla finanční příspěvek na Okrskovou soutěž požárních družstev a na oslavy 50. výročí založení Fotbalového klubu ve Svěradicích. Naše obec je členem Svazku obcí Radina a Zájmového sdružení právnických osob Prácheňsko.

Zvu vás ve čtvrtek 18. prosince na veřejné zasedání obecního zastupitelstva, které se bude konat v 19 hodin v salonku hospody U Turku. Hlavním bodem programu bude projednání rozpočtu na rok 2004 a obecně závazná vyhláška o místních poplatcích.

Apeluji na vás, vážení občané, aby jste se aktivně zapojili do akcí proti úložišti jaderného odpadu, které pořádá občanské sdružení „Jaderný odpad - děkujeme, nechceme!“, nebo akcí, které pořádají obecní úřady v regionu.

Na závěr se zmíním o akcích, které plánujeme pro příští rok. Chceme provést opravu veřejných komunikací, rekonstrukci veřejného osvětlení, oplocení vrtaných studen a jiné méně nákladné akce. Rozsah plánovaných akcí je však závislý i na poskytnutých dotacích, o které jsme zažádali. Ve Svazku obcí Radina se společně s dalšími obcemi budeme podílet na vypracování projektu čističky odpadních vod pro celý region. Na tuto stavbu bude zažádáno o dotaci z fondu Evropské unie.

Vážení občané!

Děkuji vám za spolupráci v uplynulém roce a přeji vám hezké a klidné Vánoce a v roce 2004 hodně zdraví a spokojenosti.

Vladimír Smitka
starosta

Usnesení ze 7. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Svěradice konaného 26. 10. 2003

Zastupitelstvo obce:

I) Schvaluje

- 1) Smlouvu o směně nemovitostí obecních pozemků za pozemek na Kostelíku se společností Treviso, s. r. o. Praha
- 2) Prodej části obecního pozemku pč. 2793/1 o výměře 49 m² za cenu 27,- Kč za 1 m² manželům Lindauerovým
- 3) Spolufinancování lékařské služby první pomoci za volné dny v Horažďovicích pro rok 2004 v roční stávající finanční částce
- 4) Směrnice o způsobu účtování a evidenci nehmotného a hmotného majetku obce Svěradice
- 5) Inventarizační komisi majetku obce Svěradice za rok 2003 ve složení – předseda Josef Jiřínek a členky Miloslava Hokrová, Vlasta Kozáková a ing. Marie Šulcová
- 6) Prodej 1/5 obecních pozemků kolem školy ve Velkém Boru
- 7) Zavedení internetových stránek obce Svěradice
- 8) Dodatek k místnímu programu obnovy vesnic

II) Zamítá

- 1) Výstavbu hlubinného úložiště jaderného odpadu v lokalitě Pačejev
- 2) Finanční půjčku manželům Bubnovým

III) Bere na vědomí:

- 9) Stanovy Občanského sdružení „Jaderný odpad – děkujeme nechceme!“ a informace o besedě se zástupci SÚRAO Praha v Horáždovicích
- 10) Kladné stanovisko Dopravní policie Klatovy k přemístění značky č. B16 na hranu křižovatky silnice Babín – Velký Bor
- 11) Provedení fasádního nátěru boční zdi prodejny ZKD ve Svěradicích vlastníkem nemovitosti
- 12) Veřejnou vyhlášku dražby domu čp. 88 ve Svěradicích
- 13) Bezzvadný rozbor pitné vody
- 14) Zápis z projednání zemědělské přílohy konceptu územního plánu obce Svěradice
- 15) Zápis z jednání Zájmového sdružení právnických osob Prácheňsko ze dne 14. 10.
- 16) Sestavení finančního rozpočtu na rok 2004 ke schválení do konce letošního roku
- 17) Úhradu nákladů na opravu poškozených kanalizačních přípojek u čp. 16 a 81 při pokládce zemního telefonního vedení ve výši 3600,- Kč InvestTelem Klatovy
- 18) Revize venkovních prolézaček v areálu FK a MŠ
- 19) Finanční příspěvek od Krajského úřadu Plzeň na hospodaření v obecních lesích v celkové požadované výši 34 950,- Kč
- 20) Provedení oprav obecních komunikací ke mlýnu, u čp. 61 a 105

Vánoční rozjímání

Vánoce. Jak o nich rozjímát? Jak rozjímát o tomto období, o těchto třech dnech, které dokážou alespoň na pár hodin změnit chování a srdce převážně většiny lidí? Čím to, že i ti největší zarputilci alespoň uvnitř zjihnou a vybaví se jim zlomky šťastných zážitků z dětství? Čím to, že přestáváme myslet na sebe a přemýšlíme, jak udělat radost našim blízkým? Kde se najednou vzalo porozumění a láska? A proč se na vánoce těší především děti a my se pak radujeme z jejich radosti?

To všechno způsobila láska. Láska, vložená do našich srdcí, kterou dobře nebo méně dobře na cestě životem ochraňujeme. Láska, kterou nejvíce cítíme k dětem, k těm čistým nepopsaným listům, bez falše a přetvářky.

Láska, která přišla na náš svět právě v tom malém betlémském dítěti, nad jehož chudým ložem jihneme. Ctíme právě v tomto bezmocném dítěti proroky předpověděného Spasitele, který později za celé lidstvo položil obět nejvyšší tj. svůj život? Nebo se díváme do jesliček pouze jako na další symbol a průvodní jev konzumního vánočního humbuku? V novinách se objevují úvahy, kolik jsou ochotni lidé utratit za vánoční dárky, reklamy se předhánějí v podbízářích nabídkách. Přitom se kromě kostelů lidé nikde nedozví, co znamená doba adventu. Věšíme si na dveře adventní věnce, ale víme proč? Slyšíme vánoční příběh a považujeme jej za pohádku?

Před několika dny mě zaujal názor jednoho filmového kritika, který myslím odhalil způsob, jakým se máme dívat na děje a věci kolem nás, hlavně na ty, které jsou nám předkládány tiskem a televizí, vymývají naše zdravé uvažování a považují se za „normální“. Ten moudrý filmový kritik řekl na adresu filmových tvůrců asi toto: „Neřeší-li film tři otázky v jedné tj. kde jsme se vzali, kam směřujeme a jak jsme na tom se svojí kvalitou života právě teď, není to kvalitní film, ale blábol.“ Náš život je vlastně také takový film, v němž každý hraje roli podle své svobodné vůle. Máme na výběr. Buď svobodně hrajeme podle osvědčených pravidel pravdy a lásky a máme v srdci pokoj nebo také svobodně hrajeme roli odlišnou. Je známo, že mnoho lidí, kteří prošli „klinickou smrtí“ uvádějí, že jim proběhl před očima film jejich života a že byla zdůrazněna hlavně ta místa, kde se nechovali, tak jak měli. Nám všem bude tento film dříve nebo později promítnut a jeho kvalitu bude hodnotit „Kritik nejvyšší.“ Jak obstojíme? Pokusme se v tomto duchu na sebe podívat, třebaže to není ani „moderní ani normální.“ Jsme tu jen na zkoušku a přísliby toho malého děťátka z Betléma za to stojí.

Kéž bychom všichni dokázali přenést do svých srdcí vánoční andělskou radost, která byla zvěstována pastýřům: „Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Ubýváme či přibýváme – stav obyvatelstva za rok 2003

					<i>celkem</i>
Rok 2003	K	1. 1. 2003	177 mužů	181 žen	358 obyvatel
	K	23. 11. 2003	168 mužů	175 žen	343 obyvatel

Narodili se:

Pavčina Soukupová čp. 108 30. 4. 2003

Zemřeli:

Kamila Buzínová čp. 109	8. 3. 2003	Václav Vokroj čp. 112	14. 10. 2003
Karel Klečka čp. 63	23. 7. 2003	Václav Soukup čp. 108	29. 10. 2003

Přistěhovali se:

Petr Albrecht čp. 15	17. 2. 2003	Michaela Benešová čp. 149	3. 7. 2003
Václav Vokroj čp. 112	24. 4. 2003	Marie Julínková čp. 79	14. 7. 2003
Rostislav Brejcha čp. 39	15. 5. 2003	Jaroslav Julínek čp. 79	14. 7. 2003
Jaroslava Brejchová čp. 39	15. 5. 2003	Lenka Kozáková čp. 132	4. 9. 2003

Odstěhovali se:

Martina Adámková čp. 133	23. 1. 2003	Kamila Bartheldyová čp. 149	14. 7. 2003
Jakub Adámek čp. 133	23. 1. 2003	Lukáš Harčarik čp. 121	13. 8. 2003
Nikola Adámková čp. 133	23. 1. 2003	Emilie Zachová čp. 79	30. 9. 2003
Naděžda Kučerová čp. 82	27. 1. 2003	Jitka Hrabcová čp. 140	16. 10. 2003
Jakub Kučera čp. 82	27. 1. 2003	Josef Buben čp. 120	14. 11. 2003
Viktor Kučera čp. 82	27. 1. 2003	Věra Bubnová čp. 120	19. 11. 2003
Václav Macháček čp. 39	19. 5. 2003	Lenka Bubnová čp. 120	19. 11. 2003
Marek Bartheldy čp. 149	14. 7. 2003	Kateřina Bubnová čp. 120	19. 11. 2003
Marek Bartheldy čp. 149	14. 7. 2003	Jaroslav Julínek čp. 79	19. 11. 2003
Václav Bartheldy čp. 149	14. 7. 2003	Marie Julínková čp. 79	19. 11. 2003

NAŠI JUBILANTI

V měsících prosinci, lednu a únoru oslaví významná jubilea několik našich spoluobčanů. Přejeme jim hodně zdraví a pohody do dalších let!

Prosinec 2003

Brejchová Jaroslava	4. prosince	65 let	Smíšek František	25. prosince	77 let
Červený Josef	5. prosince	73 let	Pavlovec Josef	26. prosince	76 let
Průchová Helena	7. prosince	73 let	Větrovcová Božena	27. prosince	82 let
Korbelová Miluše	14. prosince	76 let	Červená Otýlie	28. prosince	75 let
Brožová Marie	14. prosince	60 let	Štěch Jaroslav	29. prosince	62 let
Langrová Libuše	21. prosince	68 let			

Leden 2004

Šilhánová Anna	2. ledna	83 let	Hájek Emil	18. ledna	67 let
Vojtová Marie	15. ledna	99 let	Kába Bohuslav	28. ledna	61 let
Opalecká Božena	16. ledna	67 let			

Únor 2004

Korbel Karel	4. února	71 let	Langer Václav	24. února	71 let
Zdeněk Karel	6. února	63 let	Šulc Václav	25. února	60 let
Brouček Karel	7. února	73 let	Lepičová Zdeňka	26. února	72 let
Červená Růžena	22. února	63 let			

BERNARD WILLIAM DUDA

Dnes si povíme o dalších potomcích českých vystěhovalců v jejichž žilách koluje krev svéradických

Joseph Balthezar Kovarik a jeho manželka Anna (rozená Kroupová) o svatebním dni

Kovaříků - rodu DUDA. Již v roce 1644 je v Knize počtů kostelů panství Horažďovice uveden Václav Duda, sedlák, který hospodařil ve Velešicích na „Dudovském“ gruntu čp. 19. V roce 1654 byl nejbohatším sedlákem v obci, protože na svém gruntu o výměře 15 strychů polí choval dva koně, 4 tažné voly, 2 krávy, 4 jalovice, 7 ovcí a 4 svině. Dudovský rod se postupně tak rozrostl, že Dudové bydleli ve Velešicích v usedlostech a chalupách čp. 4 (72), 19 (54, 55), 20, 26, 39 a 46 a v Pačejevě v čp. 16.

Již v první vystěhovalecké vlně, dne 22. ledna 1861 odplouvají lodí Humboldt dvě rodiny Dudů do Ameriky. Z Velešic z čp. 46 Matěj Duda a jeho žena Františka, oba 30 let starí. Na dlouho cestu berou sebou i své malé děti, pětiletou Kateřinu, čtyřletého Františka a Antonína, kterému nebyly ještě ani dva roky. Spolu s nimi odplouvá jeho příbuzný Ondřej Duda z Pačejeva čp. 16, starý 31 let, s manželkou Marií 26 let, šestiletým synem Janem a dceruškou Rozárkou, starou jeden rok. I po tolika letech musíme obdivovat jejich odvalu - jít do neznáma s tak malými dětmi. Obě rodiny se usazují v Rock Creek, nedaleko St. Louis ve státě Missouri. Zde se postupně usadila velká komunita Čechů z Pošumaví a jižních Čech. Začátky hospodaření nových přistěhovalců byly nesmírně těžké. Avšak s vrozenou pracovitostí a houževnatostí si na přidělené půdě zbudovali dřevěný ranč, ohradili přidělené pastviny a začali obdělávat americkou prérii. Léta běžela, Matějovo děti rostly a tak se Antonín začal poohlížet po

nevěště. Po české nevěště, jak zde tehdy bylo tradicí.

Bylo mu dvacet šest když ji našel, a co osud asi chtěl, vybral si za ženu jednadvacetiletou Filomenu, dceru Josefa Kovaříka ze Svěradic, který se před pěti lety se svými dětmi do Rock Creek přistěhoval. Svatba se konala 11. srpna 1885 v katolickém kostele sv. Jana Nepomuckého v St. Louis. V požehnaném manželství se narodilo sedm dětí a ty se postaraly o to, aby příjmení Duda v Americe zakotvilo natrvalo.

Bernard W. Duda, jehož dědeček byl Antonín Duda (otec Frank P. Duda, matka Veronika Matejka) se narodil v roce 1934. Má bratry Franka (1936) a Johna (1944) a sestru Justinu a Angelu.

Na závěr ještě jedno upřesnění ke článku o Eugenovi J. Kovaříkovi uveřejněném v č. 3 Našich novin. Díky tomu, že se Bernard W. Duda ujal zpracování rodokmenu jeho rodu v USA, jsme se dozvěděli, že Josef Kovařík ze Svěradic čp. 33 neplul v roce 1880 do Ameriky jen s 11 letým synem Josefem Bartolomějem (dědečkem Eugena J. Kovaříka) a 15 letou Filomenou. Spolu s nimi pluli ještě další dva sourozenci, 11 letá Anna (v Americe se vdala za M. Slavíka) a 13 letá Karolina (vdala se za Jana Ondera). A to již před tímto datem odešla do Ameriky nejstarší dcera Josefa Kovaříka, Ludmila, kde se provdala za Jana Kadlece.

Krátkým životopisem Bernarda W. Dudy končí seznámení s osudy čtyř větví rodu Kovaříků ze Svěradic čp. 33. Po roce 1900 odjelo do USA ještě několik členů tohoto rodu. O jejich osudech si povíme v roce 2004.

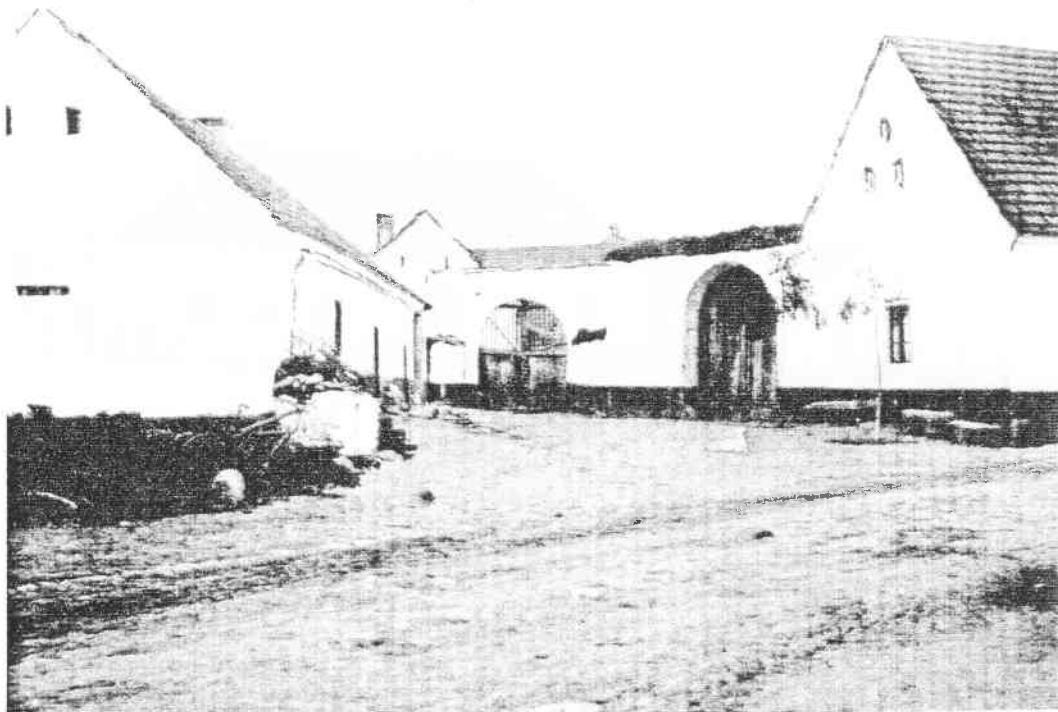

Filomena Duda (rozená Kovarik) se svým vnukem Antony F. Duda. Fotografie je z roku 1944

FOTOKRONIKA STARÝCH SVÉRADIC

Obrázek 1)

Málokdo by asi uhodl co tento pohled představuje. Díváme na Štěpánkovský grunt (vpravo), dnes dům rodiny Forejtů čp. 60. Uprostřed je vjezdová brána do "Smitkovského" gruntu, dnes bydliště rodiny Ing. Karla Klečky čp. 63. Zcela vlevo stála chalupa čp. 59 "Nány Hlučejech", kdysi výměnkářská chalupa patřící ke "Smitkovskému" gruntu, která byla zbourána. (foto r. 1930)

Obrázek 2)

Pohled na grunt "Ryndovský" (vpravo), dnes zde bydlí rodina Pavla Dufka čp. 57. Brána byla zbourána, nyní ji majitel ji postavil znovu, i když v trochu jiném stavebním slohu. Vlevo od brány stála obecní váha. Zcela vlevo pohled na grunt "Fousovský". Nynější majitelé, manželé Jiřincovi, čp. 56, provedli přestavbu na patrový dům. (foto r. 1950)

Obrázek 3)

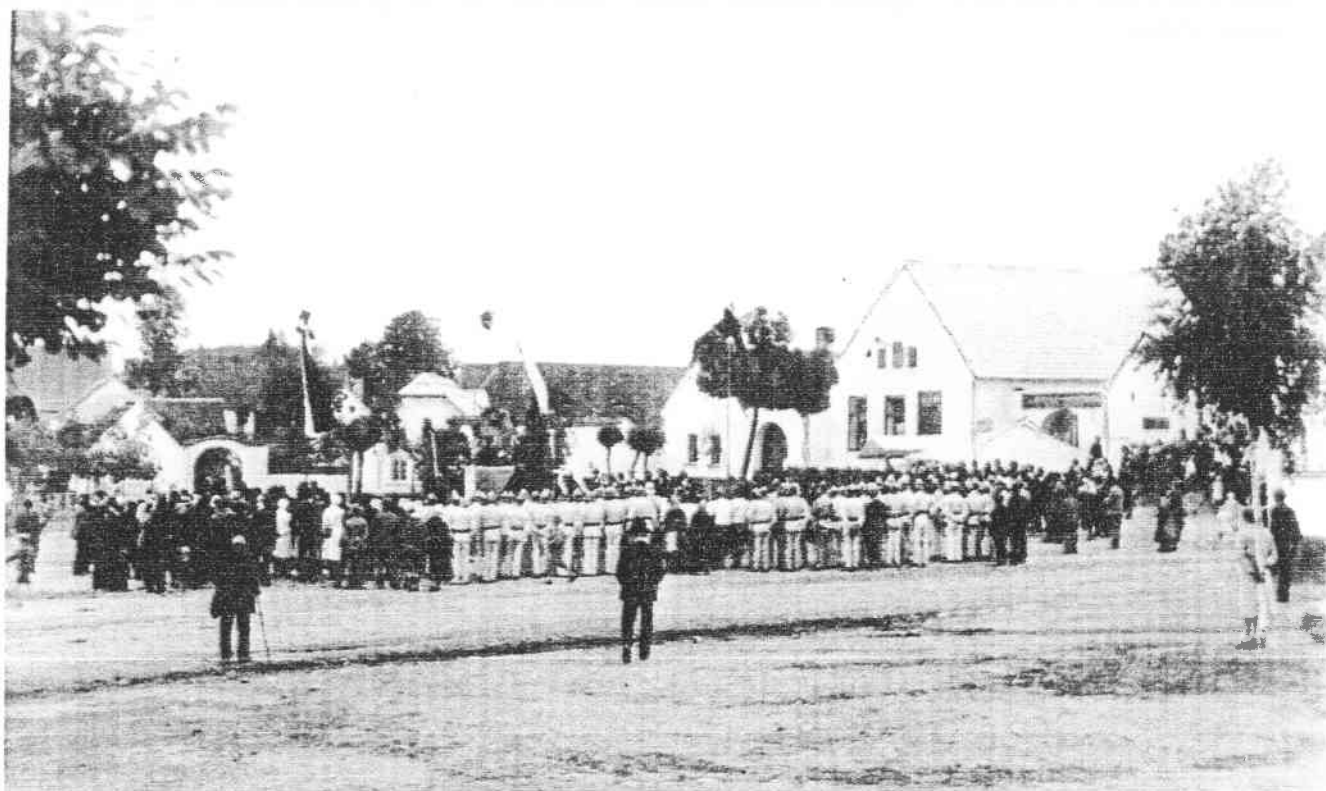
Pohled na svéradické hospody, na jejichž místě stojí areál Kulturního domu. Vpravo pohled na hospodu "U Turků" čp. 26. Byla to zájezdní hospoda, do které formani jedoucí po staré silnici od Horažďovic (kolem lesa "Rážku") na Prahu, zajížděli "průjezdem" dovnitř. Zde mohli přespat, najíst se a ustájit koně. Hospoda měla svoje pekařství, ve dvoře byl kuželník. Přespávali zde i procesí jdoucí ze Šumavy a Bavor na Svatou Horu. Čilý formanský ruch si začátkem 19. století vyžádal adaptaci Šimonovského gruntu čp. 24 (vlevo) na další formanskou hospodu, kterou jsme znali pod názvem "U Zoubků". Ta měla svoje řeznictví a uzenářství, též stáje pro koně a přístřešky pro formanské vozy. (foto r. 1935)

Obrázek 4)

Pohled na část návsi s hospodou "U Zoubků". Doleva od hospody je grunt "Větrovcovský" čp. 23, my jej známe spíše pod názvem "U Blažejů", za pomníkem padlých vojáků I. sv. války se skrývá grunt "Karbánkovský", čp. 22 a zcela vlevo je grunt "Soukupovský" čp. 18, dnes zde bydlí rodina pana Hájka. Ani jedna ze tří bran již neexistuje.

Fotografie je z roku 1933 kdy se ve Svěradicích konal Župní sjezd Mayerovy hasičské župy.

Zapomenutý štít

Počátkem 18. století začala být svéradická ves pro narůstající počet obyvatel malá. Bylo třeba hledat nové parcely pro stavby domů. Přibývalo chalupníků, řemeslníků, statkáři stavěli svým rodičům výminky.

Zastavěly se volné parcely ve vsi, potom už bylo nutno stavět mimo centrální území obce. Stavět se začalo „Na Drahách“.

Prvním stavením bylo podle publikace J. Smitky ze Svéradic "Svéradice 725 let" z roku 1989 (kterou máte všichni doma) stavení Smítkovské čp. 31 postavené v roce 1721. Zástavba probíhala zpočátku na plochách přilehlých ke vsi, později i přes cestu, směrem východním. Výstavba proběhla v rozmezí let 1721-1820.

Jak už to bývalo, v roce 1873 zachvátil dolní část „Drah“ mohutný požár, který postihl nejméně 12 stavení. Prakticky všechny byly obnoveny a zachovaly se dodnes.

Kousek odtud se jiné chalupě požár vyhnul. Bylo to čp. 69 řečené u Hníštáků. Její obyvatelé měli (s odstupem času) jiné starosti. Dům jim byl těsný, a tak se rozhodli jej zvětšit. K barokizujícímu štítu přistavěli v linii přístavek, a tak se stalo, že fragmenty plastické výzdoby štítu léta zdobí půdu. Celkové řešení štítu silně připomíná čelní fasádu stavení čp. 42, „u Froulíků“.

Podívejte se doma po půdách, možná že tam rovněž objevíte upomínku na dávnou minulost.

Skizka uspořádání bývalého štítu
„U Hníštáků“ čp. 69

mot

Cesta Amerikou a návštěva patnácti národních parků - 6.

Z Národního parku Olympic jsme vyjeli brzy ráno, protože jsme před sebou měli dlouhou cestu. Chtěli jsme dojet do Kalifornie, do Národního sopečného parku Lassen. Takřka celý den jsme jeli po mezistátní silnici číslo 5. Projeli jsme část státu Washington a pokračovali přes stát Oregon. Velký úsek této silnice

vede prérií a tak jsme se dívali na hnědavé a okrově zbarvené kopečky a pláne porostlé stříbřitými keřičky šalvěje. Tu a tam jsme v dálce viděli malou, někdy částečně pobořenou farmu. Jako barevná ozdoba působily vraky starých aut, kterými byla každá farma obklopená. Jak které auto dojelo a dosloužilo, tak zůstalo stát napospas slunci, větru a času. Nikdo se nenamáhal vrak někam odtáhnout.

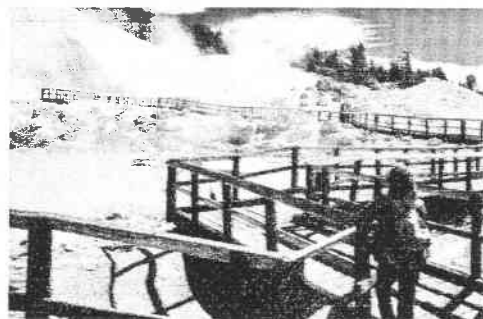
Okolo města Portlandu byl na silnici velký provoz a tak jsme se dostali do Kalifornie až pozdě odpoledne. Přespali jsme v Rest centru a druhý den jsme navštívili Lassen sopečný park.

Od poloviny roku 1914 až do května 1915 se z vrcholu sopky Lassen kouřilo a popel se valil po úbočí. Sopka se během těchto šesti měsíců otrásla 150 krát. V květnu 1915 přišel výbuch, který přetvořil celou okolní krajinu. Šest metrů vysoká zeď bláta, popela, kamenů a tajícího sněhu se valila z vrcholu dolů. Tři dny později vyrazilo z vrcholu množství lávy, která za sebou zanechalo zničený pruh země široký 1,5 km a dlouhý 5 km.

Od roku 1915 až do dneška, kromě malého výbuchu v roce 1921, je sopka potichu. Není sice úplně vyhaslá, ale nijak se neprojevuje. Památkou na výbuch z roku 1915 jsou pomalu zarůstající lávová pole, šířící kouř unikající z trhlin v zemi a bahnitá, bublající jezírka.

Další zajímavostí v tomto parku je velké množství různých druhů borovic. Nám se nejvíce líbila Sugar Pine (Cukrová borovice) a to hlavně pro svoje velikánské šišky. Jsou až 35cm dlouhé a tak jsme si jich pár nasbírali.

Sopečný park Lassen jsme projeli a trochu prošli a na noc jsme se ubytovali v kempu u jezera Tahoe.

jpk

Obecní úřad ve Svěradicích pořádá
v neděli 21. prosince v 16 hodin
v sále Kulturního domu

Vánoční koncert

Krásné vánoční koledy a hezké písničky zahraje
Volné sdružení zpěváků a muzikantů
z Horažďovic

Přijďte i s dětmi prožít kouzlo předvánočního podvečera

Vážení občané, milí čtenáři!

Redakční rada novin Naše vesnice - Svěradice, Vám děkuje za milé přijetí, kterému se tyto noviny těší. Snažíme se, abychom vás seznámili se zajímavostmi ze současného dění i z historie naší vesnice. V příštím roce budou noviny vycházet opět každý druhý měsíc a vy je opět obdržíte zdarma. Obecní úřad je za úhradu poštovního (v roce 2004 činí celoroční poštovné 100 Kč) rozesílá již téměř 40 zájemcům. Byli bychom rádi kdybyste i vy svými příspěvky obohatili obsah našich novin.

Přejeme Vám hezké prožití Vánoc a mnoho rodinné pohody v roce 2004

Redakční rada

Události, zajímavosti, střípky...

- Myslivecké sdružení Svěradice zve občany na tradiční Myslivecký ples, který pořádá ve čtvrtek 25. prosince 2003. Začátek je ve 20 hodin, bohatá tombola, k tanci i poslechu hraje Experiment.
- Vánoční turnaj ve stolním tenisu se uskuteční v sobotu 27. prosince od 9 hodin ráno. Generálním pořadatelem turnaje je pan Ivan Šimanovský, nájemce obecní hospody U Turků, za spoluúčasti Obecního úřadu.
- V neděli 28. prosince od 19 hodin pořádá Svaz žen výroční schůzi spojenou s vánočním posezením.
- Obecní úřad pořádá 31. prosince tradiční Silvestrovskou zábavu. Začátek ve 20 hodin, hraje Orchidea. Vstupenky s místenkou je možné objednat u pí. Kalabzové na Obecním úřadě nebo telefonicky na tel.č.: 376514367.

Rok 2004

- NOVOROČNÍ POCHOD - XV. jubilejní ročník bude odstartován na Nový rok 1. ledna. Start je ve 13.30 hodin od budovy Obecního úřadu, občerstvovací zastávka ve Slatině.
- V sobotu 3. ledna se od 9 hodin uskuteční Tříkrálová sbírka ve prospěch České katolické charity.
- V pátek 9. ledna 2004 se od 18 hodin koná valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Svěradice
- V sobotu 17. ledna pořádá SDH tradiční Hasičský ples. Začátek ve 20 hodin, hraje Safir.
- V sobotu 24. ledna se koná Valná hromada Fotbalového klubu Svěradice. Začátek je v 18 hodin.
- V sobotu 7. února pořádá Fotbalový klub Svěradice Sportovní ples s bohatou tombolou. Začátek ve 20 hodin, hraje skupina Profil s Rožmitálu pod Třemšínem.
- MASOPUST - tradiční maškarní průvod obcí pořádají všichni občané v sobotu 21. února od 14 hodin, večer masopustní posezení v hospodě U Turků.
- Při silnici Svěradice - Lnářský Málkov byl znovu obnoven kříž, který byl zničen před 40 lety. Svoji důstojnou podobu nabyly i nově restaurované kříže U Rážku (Hrbkův kříž), kříž V Přečově (dnes stojí u budovy ZD) a kříž na hrázi Mlýnského rybníka.

Co se dříve jedlo - vzpomínka na starou českou kuchyni

Už se blíží k nám zas, vánočních svátků čas,
jakkpak ho přivítáme, cukroví naděláme,
útokem vezmeme obchody, v nákupech budou závody.

Takhle nějak už řadu roků prožíváme vánoční dobu, ale nejen tu, takhle žijeme po celý rok. Teď se zamysleme jak asi žili a jak se stravovali naši předci před sto léty. Jisté je, že mnohem a mnohem skromněji. Na příklad jejich vánoční "hodování" se ve většině rodin skládalo z černého kuby, různých druhů kaší, sušených hrušek, jablek i švestek, tak zvaných křížal. Také zrní v troubě upražené, pražmo, bylo velkou pochoutkou hlavně pro děti. Hlavním vánočním chodem byl kapr na černo, ryba v omáče plné dobrot - oříšků, mandlí, hrozinek, sušených švestek, atd.

Selská kuchyně bývala jiná u bohatších a jiná u chudších. Ale hlavní pokrm všech byl chléb, stejně jako mléko nápojem. Na pečení chleba si hospodyně dávaly záležet. Právem se nazýval darem Božím. Před přípravou těsta, žehkala se díže spodem i vrchem. Když byl chléb v peci nesmělo se v domě s ničím tlouci, to aby se nesrazil a zůstal pěkně vysoký. Při vytahování chleba z pece nezapomněla hospodyně říci "Naděl Pán Bůh". Tento dar načínal většinou hospodář a na spodní straně kůrky udělal tři malé křížky. To vše se dělo z velké úcty a vážnosti k chlebu, protože naši předci věděli jak těžko se na chléb vydělává.

Dalším důležitým zdrojem obživy byly brambory a nejčastějším jídlem pak machout (brambory smíchané se zelím). Hospodyňky dokázaly z brambor vykouzlit další dobrá jídla. Byl to na příklad sakumpak, brambory s cibulí a kořením, kucmoch, nastavovaná kaše, sumpláty, placky s povidly, skleněné knedlíky a hlavně pak strouhanec.

Polévky bývaly zapražená, chlebová, bramboračka, pивní, zelnice, oukrop a občas jitnicová. Zajímavým jídlem byl heřmelich. To se vzala syrovátka, kyselé mléko, podmáslí, vše se důkladně smíchal dohromady a dalo se rozvařit. Pro lepší chuť se přidal knín a sůl. Pak se vše dalo uležet do dřevěné kadečky a ztuhnout. Takto vyrobeny heřmelich sloužil jako základ k přípravě různých jídel. Heřmelich měl také účinky léčivé. Po starém, dlouho skladovaném heřmelichu přestala zimnice (horečnaté onemocnění).

Ale přece jen, a to především v bohatších rodinách, čas od času bylo maso. Hospodář předem vybral husu, kachnu nebo i čuníka, sprovodil je ze světa a maso z nich se objevilo o velkých svátcích a v neděli na stole. Dnešní lidé, hlavně ti mladší už si takový život jako byl před sto léty neumí představit. A přece, zapomínat by se nemělo.

mav

RADINA CUP 2003

V sobotu 6. prosince se v Záboří u Blatné uskutečnil již pátý ročník tradičního turnaje v sálové kopané, na kterém pravidelně startují obce sdružení RADINA. Naše vesnice skončila na velmi pěkném třetím místě z deseti zúčastněných mužstev. Michal Jiřinec byl se sedmi brankami navíc vyhlášen nejlepším střelcem turnaje. *Obec Svěradice reprezentovali:* Michal Soukup, Rostislav Kába, Michal Jiřinec, Lukáš Soukup, Petr Vrána, Jakub Větrovec, Lukáš Petřík a Václav Dušek ml.; *trenéři:* Václav Dušek st., Jaroslav Soukup.

Výsledky:

Skupina A

1. Svěradice 9 b.
2. Doubravice 8 b.
3. Záboří 4 b.
4. Čechelovice 4 b.
5. Bratronice 2 b.

Semifinále

- Svěradice – Jetenovice 1:3
Doubravice – Velký Bor 1:3

Skupina B

1. Velký Bor 12 b.
2. Jetenovice 5 b.
3. Horažďovice 5 b.
4. Kadov 2 b.
5. Lažánky 2 b.

O 3. místo

- Svěradice – Doubravice 3:0

Finále

- Jetenovice – Velký Bor 0:2

vdu

OHLÉDNUTÍ ZA FOTBALOVÝM ROKEM 2003

Letošní rok začalo naše „A“ mužstvo jako účastník a zároveň vedoucí tým okresní III. třídy a končí jej jako čtvrté mužstvo aktuální tabulky okresního přeboru. To znamená, že v porovnání z minulými dvěma lety se podařilo překonat krizi, stabilizovat kádr a vrátit se do soutěže, která je kvalitní a odpovídá našim současným možnostem.

Jaro by se dalo nazvat jako „spanilá jízda za postupem“ a jediný kdo nám mohl trochu konkurovat, bylo mužstvo Žichovic. Náš vzájemný souboj, který skončil na našem hřišti remízou, přinesl fotbal výborné úrovně, jež vysoko převyšovala obvyklý standart III. třídy. Již tehdy se dalo tušit, že obě tato mužstva budou patřit v okresním přeboru k lepšímu průměru a to se také po skončení podzimní sezóny potvrdilo. Naše mužstvo nakonec postupovalo z 1. místa s náskokem čtyř bodů na svého rivala ze Žichovic a to mluví samo o sobě.

V létě došlo k posílení mužstva když přišli na roční hostování Písečný (z Hradešic), David Bártík (z Chanovic), Štván (z Hvozďan) a dále kádr doplnili tři naši nadějní dorostenci: Marek, Makovec a Šrámek. Hostování z Horažďovic prodloužil Patrik Šimanovský, ale ten se prakticky celý rok zotavoval z těžkého zranění, které utrpěl v dubnovém mistrovském zápase. Přípravné zápasy na novou sezónu se povedly až nebývale a proto vše vypadalo velmi nadějně. Pohoda vydržela i v úvodu soutěže a po prvních dvou kolech jsme měli plný počet bodů. Pak však přišla nešťastná pouťová prohra s Nezamyslicemi a poté následovala nevidání šňůra zranění. Postupně vypadli z kádrů David Bártík, jeho bratr Michal, Štván, Bláha a když k nim přičteme dlouhodobě zraněné Macouna a P. Šimanovského zjistíme, že kádr byl najednou oslaben o šest stabilních hráčů! Zákonitě následovaly další prohry, ale postupně mužstvo zvedlo hlavu, postavilo se proti nepřízní osudu a díky obrovské bojovnosti se podařilo propad zastavit a přišla šňůra vítězných zápasů. Před závěrečnou čtvrtinou podzimu jsme se probojovali do elitní „trojky“ a věřili jsme, že to nejhorší již máme za sebou. Ale nebyla to pravda, v zápase ve Velkých Hydčicích jsme přes drtivou převahu přišli nejen o 3 body, ale i o kapitána Petraška, který se nechal zbytečně vyloučit a oslabil tak tým na závěr podzimu a pravděpodobně i na celé jaro 2004. Závěrečná porážka v Žichovicích byla zákonitá, ale jakým způsobem k tomu přispělo trio rozhodčích v čele s exligovým p. Veverkou je záražející a smutné. Bohužel taková je realita našeho fotbalu, což jsme mohli všichni vidět v pořadu „Fakta“ na ČT 1. Přesto si myslím, že jako nováček soutěže jsme nezklamali a vytvořili jsme si dobrý bodový základ pro jarní boje.

Radost nám již stabilně dělají naši dorostenci, kteří hrají již šestou sezónu v řadě velmi kvalitní krajskou soutěž. Letošní jaro začínali na sedmém místě se stejným bodovým odstupem jak na čelo tabulky tak od sestupové příčky. Výbornými výkony zejména na hřištích soupeřů nashromáždili úctyhodných 25 bodů a s celkovým ziskem devětačtyřiceti bodů obsadili vynikající 3. místo. V letní přestávce mužstvo opustilo několik kvalitních hráčů (Marek, Makovec, Šrámek, Fridrich) a byly obavy, že nás bude čekat boj o záchranu. Jaké pak bylo překvapení, když po prvních odehraných kolech se naše mužstvo drželo na špici! V druhé polovině podzimní sezóny však přišlo několik nepovedených zápasů a to znamená, že přesně v polovině soutěže drží naši hoši krásné 7. místo se ztrátou pouhých čtyř bodů na stříbrnou pozici. A protože jaro mají pravidelně lepší než podzim, nemusíme se v žádném případě o jejich osud obávat.

Žáci již tradičně bojují v okresním přeboru o přední příčky a to je vzhledem ke každoroční obměně kádrů opravdu obdivuhodné. V konečné tabulce ročníku 2002/2003 obsadili nádherné 2. místo a v polovině právě rozehrané sezóny dokonce všem týmům kralují! Trenér Soukup s asistentem M. Jiřincem mají k dispozici velmi úzký kádr hráčů, ale přesto dosahují skvělé výsledky, které jsou na okresní úrovni velmi ceněné. Věřme, že se tak bude dařit i v dalších letech.

Zásobárnou pro žákovské mužstvo jsou ti nejmenší – minižáci. Nelehkou úlohu má jejich trenér V. Běloch, ale práce se mu daří a díky jemu přichází do vyšších kategorií hráči dobře připravení, kteří již něco umí a do týmu pak dobře zapadnou. V této soutěži vůbec nejde o výsledky a postavení v tabulce, ale o to, přitáhnout do fotbalu co nejvíce mládeže a připravit je pro další růst. To je také ten hlavní důvod proč minižáky máme a proč je bezpodmínečně musíme mít i v dalších letech.

V letošním roce jsme po 6-ti leté pauze založili „B“ mužstvo s cílem, aby si zahráli hráči, kteří stabilně nenastupují za „áčko“ a také proto, že se k fotbalu mohli vrátit Ti, kteří před léty z různých důvodů z hráčskou kariérou skončili. A že to byl dobrý počin, dokazuje umístění po podzimní části (6. místo) a také to, že za rezervu mají zájem hrát jak hráči z prvního mužstva, tak i mnozí dorostenci, kteří si tak můžou zkusit jak vypadají zápasy dospělých. Jaký bude osud „B“ týmu v dalších letech, vyhodnotíme až po skončení této sezóny, ale už dnes můžeme konstatovat, že naděje pro jeho další působení jsou reálné.

Závěrem je třeba ještě připomenout, že v letošním roce jsme slavili 50. let fotbalu v naší obci a při zpětném pohledu můžeme říci, že oslavy se vydařily, jak po stránce sportovní, tak i po stránce společenské. Končícím rokem 2003 tak uzavíráme jednu velmi úspěšnou éru a vstupujeme do další, věřme, že neméně úspěšné!

Fotbalový klub Svěradice přeje všem spoluobčanům krásné prožití svátků vánočních a v Novém roce 2004 samou radost, zdraví a spokojenost.

vdu

Vydává Obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek (vdu), Jindřiška Kalabzová (jka), Jan Koza (jpk) Josef Smitka (jsm), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), Ing. Marie Šulcová (maš), Marie Vojtová (mav)
Počet výtisků: 200. Neprodejné